

עמ"ת (חיפה) 75354-09-25 - סאלח יאסין (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 75354-09-25 - סאלח יאסין נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 75354-09-25

סאלח יאסין (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[08.10.2025]

כבוד השופט ניצן סילמן

החלטה

ערר מיום 29.9.25 על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופטת אסתר טפטה גריידי) בתיק מ"ת

9048-09-25 מיום 28.9.25

העורר נעצר בגין נהיגה בפסילה ואי ציות להוראות שוטר ונהיגה ברכב ללא ביטוח; מהלך הדיון בעניינו של העורר, נחקר מערך פיקוח מוצע, ולאחר שמיעת טענות הצדדים החליט בית המשפט קמא כי אינו יכול לאשר את מערך הפיקוח ועל כן הפנה את העורר לתסקיר שירות המבחן.

נוכח פרקי הזמן הלא מבוטלים לעריכת תסקיר, לא יכול היה העורר להשלים עם ההחלטה והגיש עליה ערר. העורר מלין כי בעבירות תעבורה ככלל, אין מקום למעצר מאחורי סורג ובריח, וניתן להקלות המסוכנות בדרכים שפגיעתן בחירות קלה יותר; עוד מלין העורר על פסילת המפקחים באופן גורף, ולטעמו הייתה נכונות לאשר את אם העורר כמפקחת (ראה טיעון ב"כ העורר בבית המשפט קמא), אך משום מה הדבר נשמט מהפרוטוקול. בדיון כאן הצעתי לב"כ הצדדים דרך ביניים, אך נתבקשה החלטה.

אעשה ההכרעה בקיצור.

כעיקרון, קבעה הפסיקה, כי בעבירות תעבורה ניתן להמנע ממעצר מאחורי סורג ובריח, ע"י אמצעים שפגיעתם בחירות קלה יותר; כמובן שקיימים לכך חריגים, מקום בו התנהגות הנאשמים מלמדת כי מורא החוק מהם והלאה, וכי קיים קושי לסמוך עליהם.

קיימות בעייתיות מובנית בעבירות תעבורה, עת עילת המעצר לעצמה מחייבת (שאחרת אינה קיימת) פגיעה באמון (למשל נהיגה בפסילה בוודאי נהיגה חוזרת), ואז מתעורר הקושי לגבי החלופה. בדרך כלל האיזון יכול להמצא בתנאים נוקשים יותר כגון מעצר באיזוק.

דא עקא שבפנינו אין החלטה סופית; בית המשפט קמא ראה להפנות העורר לתסקיר מעצר ולמעשה מדובר בהחלטת ביניים; הפסיקה הבהירה כי התערבות בהחלטות ביניים תהיה נדירה ביותר. זאת ועוד- בעבירות של נהיגה בפסילה, לא אחת נקבע כי ההתנהגות היא ביסוד קיום העילה ועל כן הפניה לתסקיר נתפסה כדרך פעולה סבירה, שאינה מצדיקה התערבות. ראה למשל בש"פ 5493/21 גבאי; בש"פ 8190/20 גברשטיין, וראה דברי כב' בית המשפט העליון על התנהגות הנוהגים בפסילה.

די בכך, לכאורה, היה כדי לדחות הערר. חרף זאת, סבורני כי יש לקבוע סייגים ולהבהיר נקודות. טרם ההפניה לתסקיר ראה בית המשפט קמא לבחון מערך פיקוח מוצע; למעשה, יש בכך ללמד, כי בהינתן מערך פיקוח תקין- סבר בית המשפט קמא עצמו כי ניתן יהיה להעדיף חלופה או למצער מעצר באיזוק, שהרי אחרת לא היה חוקר מערך פיקוח.

המפקחים שנחקרו נפסלו; בכך כמובן יש יתרון מובהק לערכאה הדיונית ובית המשפט שלערר ימשוך ידו; חרף זאת קשה שלא לשים לב כי ב"כ העורר כאן בטיעונו מודה לחבריו על ההגנות באישור אם העורר כמפקחת, ומנגד, אין זכר לאותה 'הגנות', בפרוטוקול- כלומר לא נחזה אישור של אם העורר כמפקחת, לא ע"י המשיבה ולא ע"י בית המשפט קמא.

יכול ונשמט דבר מה ויכול שלא; הדבר אינו מפורט. עוד שמתי לנגד עיני הטענות (שלא נסתרו) כי בין הצדדים קיים הסדר שאינו כולל מאסר מאחורי סורג וברח (אלא תחליף לו) וגם בכך יש כדי לשקלל נושא העדפת החלופה. על כל פנים, מעל האמור לעיל, רואה אני להבהיר כדלקמן:-

החלטת בית המשפט קמא תעמוד על כנה. העורר יוכל להציע חלופה באופן מיידי, ובית המשפט קמא יוכל לשמוע המפקחים אף טרם קבלת התסקיר (שהרי כך נהג).

בית המשפט קמא יוכל לשקול נושא אשרור האם אם לאו, מחדש, לאור הסתירה הקיימת הפרוטוקול הדיון; כן יוכל בית המשפט קמא לשקול עיבוי המערך באמצעי אלקטרוני במידת הצורך. ככל שיוצע מערך פיקוח, למען הסר ספק, יש לשמעו בהקדם אף טרם קבלת התסקיר ובמידת הצורך גם ע"י שופט תורן.

טוב יעשו הצדדים אף חרף עיסוק בתיק המשני, יגיעו לפתרון בתיק העיקרי ויחסכו הליכים ופעולות נוספות. כעיקרון- הערר נדחה למעט אפשרות הצגת המערך ממש בימים הקרובים ושקילת הנושא אף טרם קבלת התסקיר (לאור שכך נהג בית המשפט קמא בדיון).

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"ו, 08 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.